

Baltā galdauta svētki

2017

"Kā mani vecāki / vecvecāki nokļuši un dzīvo Valkā.
Mans dzīves stāsts. Sandra. Mita. Rirone. 7.^A

Diss sākās, kad mana omīte dzīvoja Ladgale, ar savām 4 māsām viņa strādāja lauksaimniecībā un iepazinās ar manu vecētīnu. Viņš toreiz bija jaunais tunc, omē bija spiesta viņu izvadīt visur un mācīt viņam, kas viņam būtu bijis jāzina.

Tā viņi kļuva par kolēģiem, un aizbrauca uz viņa dzimto pusi Kurzemi arī ar darbu sakarā. Tā 15 gadus nostrādājuši kopā nolēma, ka viņi sarakstījās Kurzemē un atbrauca uz Valku meklēt māju, darbu - visu.

Viņi dabūja saimnieka māju vienā cēla ģenerāļa Rodziņa īpašumā, viņi strādāja kolhozā, un viņiem piedzima meita - mana tante Vija un dēls - mans tētis Jānis. Bet viņi nebija gaidējuši, ka būs vēl viens dēls.

Tā viņiem pagāja bērnība un jaunība bija jau pusmūžs vecvecākiem. Bet ziemzēl pienāca laiks, kad bija jāiet karā. Un abi dēli omē arī gāja mans tētis un viņa brālis. Meita Vija strādāja Rīgā. Pēc kara atnāca

bēdīga ziņa, mājās pārnāca 1 dēls mans tētis. Ģimenei tas bija liels trieciens no tā laika arī meita Vija atbrauca uz Valku strādāt, lai būtu tuvāk vecākiem. Kādu laiku visi dzīvoja zem viena jumta tad atkal bija jāmeklē darbs, jo kolhozs sabruka. Meita Vija dzīvot sāka pilsētā, bet dēls Jānis ar vecākiem. Meitai Vijai 2 dēli, bet dēlam Jānim meita. Diemzēl vecākiem darba dienas bija skaitītas un viņi aizgāja, aizgāja aizsaulē pēc dažiem gadiem arī Omīte mana aizgāja aizsaulē.

Tā mēs tagad dzīvojam 3 cilvēki. Kad pauglās lietāka man visu ar laiku pastāstīja par ģimeni un apkārtni cēlo ģenerāli ar. Uzzināju ka vecākam bija 45 gadi un viņu sauca Jānis par godu viņam, arī manu tētīnu. Bet omītei bija 85 gadi un viņu sauca Regina. Tā nu mēs esam mātā ģimenes lokā taču ļoti draudzīgā. Tagad kur nu kurāis esam bijuši bet vēl joprojām dzīvojam kopā zem viena jumta. Esmu priecīga un lepna par to ka dzīvoju tur.